



במדינה

העם

שבשבת

הרוח

הטיעונים מתמוטטים. התגובות הרשמיות הראשונות היו כמעט היסטוריות. "זו מלכות", טענה מקהלת שופטיהמוח בהשראה רשמית, "זה טכסיס רמייה שנועד להפיל את ישראל בפה".

תוך 24 שעות התברר לממשלת ישראל שתגובה מעין זו לא תשכנע איש בעולם. העילה ההגיונית היחידה שנתורה לשר לא להתנגד קבל העולם לתכנית האמריקאית נותרה ההצעה להפסקת אש ל-90 יום, שהייתה כוללה בתוכנית.

ישראל קיוותה לשכנע את האמריקאים כי אינה יכולה לקבל את הצעת הפסקת האש משני טעמים:

● הפסקת האש תאפשר למצרים ול-סובייטים במצרים לחזק את המערכת הצבאית שלהם בחזית תעלת סואץ בצורה שתהיה מאזן הכוחות בתעלה לרעת ישראל.

● קבלת הפסקת אש לתקופה מוגבלת, כמות כמתן היתר לחימוש המלחמה בתום 90 ימי ההפוגה, בניגוד להחלטת מועצת הביטחון שקראה להפסקת אש.

אולם גם טיעונים אלה נראו כעבור יום ימים מכל משמעות. היה זה דווקא האלוף במילואים מתי פלד, הידוע בתמיכתו בפתרון באמצעות הקמת מדינה פלסטינית, שהציג טיעונים אלה של הממשלה כבלתי משכנעים. באמרו שפירסם במעריב ביום שישי האחרון, הרס האלוף פלד את הטיעון נים נגד קבלת הפסקת האש אחד.

מדוע דחינו את ההצעה להפסיק את האש? התשובה, לכאורה, פשוטה בתכלית: נאצר הוא איש מזימות, הוא מעוניין עכשיו בשקט באיזור התעלה כדי לשקט את

רק לפני שבוע ימים פירסם ח"כ המרכז החופשי, שמואל תמיר, ימודעות ענק בעיתון הרוח הישראלית תחת הכותרת: "איך מנוס מיוזמה צבאית מקיפה, לסיכול המדינה הרוסית-מצרית לחיסול ישראל".

תוכנה של המודעה היו דברים שהשמיע ח"כ שמואל תמיר בדיון המדיני שנערך בכנסת. הדברים שאמר באותו דיון נראו לו כה חשובים, עד שטרם לפרסמם כמודעה בעיתונות.

ההתפתחות החיובית ביותר, בנסיבות שנוצרו, נאמר באותה מודעה, "היא פשרה אישם בין תוכנית רוג'יס, המינכן האמריקאית לישראל, לבין התוכנית הסובייטית. כלומר: חיסול הדרגתי של מדינת ישראל... נוכח אלה ובהעדר התייחסות אמריקאית כוללת והדמ-משמעת בזירה — שוב אין לישראל מנוס אלא לקחת את גורלה בידה, כל עוד ניתן הדבר, ולפתוח ביוזמה צבאית מקיפה שמגמתה תהיה לסכל את המדינה המצרית-סובייטית לחיסול ישראל".

במילים אחרות: ח"כ שמואל תמיר קרא לפתיחה מיידית של מלחמת-מנע. **לכחון את החיסול.** חלף רק שבוע, ובראיון מוזמן עם כתב הארץ, סינה לפי תע ח"כ שמואל תמיר את דיעותיו מקצה עד קצה. הוא גילה כי הגיש לממשלה שורה של הצעות הקשורות במצב המדיני. מי שקרא את מודעותיו יכול היה לחשוב אולי, שהח"כ תמיר הגיש לממשלה את תוכנית המלחמה החדשה. אך, לא! תמיר הציג לממשלה להעמיד את תוכנית רוג'יס במבחן. או בלשוננו: "אסור לישראל לדר חזת את התוכנית אלא יש להעביר את הכרור חזרה לאמריקאים".

במילים אחרות: השבוע הציג ח"כ תמיר להעמיד את תוכנית "מינכן האמריקאית", בלשוננו, למיבחן, ולראות אם אמנם תביא לחיסול הדרגתי של מדינת ישראל, כפי שטען לפני שבוע.

שבשבת הרוח יוצאת דופן. אפילו ניצח המלחמה הקיצוניים ביותר נאלמו השבוע. בהכתינם לאן נושבת הרוח, מיהרו להתליף את עורם, להתכחש לדבריהם, שהדיו בה הודפסו טרם יבשה.

תוך שבוע אחר נדמה היה כי העם התגבר. לפתע, למרות כל שטיפת-המוח הממשלתית, הסתבר לאורחי ישראל כי יש קרן-אור של תקווה, כי יש מוצא מהמצב של "נגור עלינו".

לא היה זה הפתרון הרצוי. אולם נוכח חוסר-האונים, השיתוק והתחילון של ההנהגה, נאלצו אפילו מכריזי המלחמות מסוגו של ח"כ תמיר, להיאחז בתקוה של השלום הכפוי.

הממשלה

השטיח

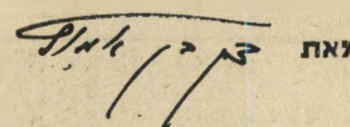
המתקפל

ממשלת ישראל דמתה השבוע לשחקן שחמט, המיטיב להסיק את כלי המשחק שלו על פני הלוח כדי לחסום את מהלכי היריב, אולם יחד עם זאת אינו חותר לעמיד את מלך היריב באיניו מסוגל לחזות את המהלכים הבאים של היריב יותר מאשר צעד אחד קדימה.

כאשר עשה נשיא מצרים, ג'מאל עבד אל-נאצר, בשבוע שעבר את המהלך המפתיע, בו קיבל את תוכנית השלום האמריקאית, נראה היה כאילו ממשלת ישראל כלל לא לקחה בחשבון צעד מעין זה מצד הנשיא המצרי. אילו היו השרים מעלים על דעתם אפשרות כזו, קרוב להדאי ש-ממשלת ישראל היתה מכינה מראש את תגובתה למקרה זה, יודעת מראש את מהלכי הבאים.

אולם ממשלה זו, שלא היה לה מעולם אומץ להחליט, ושכל הערכותיה בשנה האחרונה התמוטטו כמיגדל קלפים, אינה פועלת אפילו כדרך שפועלות ממשלות מתקונות. רק השבוע הודתה ראש הממשלה גולדה מאיר, כי בעת שהחלטת על הפעצות לעומק במצרים, כלל לא הועלתה האפשרות בממשלה שצעד זה יגרוור התערבות צבאית סובייטית.

באותה מידה לא נלקחה בממשלת ישראל האפשרות שאנצ'ר אמנם יקבל את תוכנית רוג'יס.



פה מה להתבייש. נקרא לילד בשמו ניתן להשיג את המטרה אפילו באמצעות הזדאר.

הגינולוגים מכנים תהליך זה בשם "הזדעה מלאכותית". הילד הנוגד כתוצאה מתהליך זה אינו שונה בשום דבר מילד הנולד כתוצאה ממגע ישיר. המינוס היחיד בעסק הזה הוא ההנאה החלקית, שתהליך בלתי-טבעי זה גורם לבני הזוג.

אני יכול להבין שהחשש לאובדן ההנאה מעסיק את שרה-חזק שלנו, אך עליו לזכור שלנו חשוב הילד יותר מהנאותיו הפרטיות. לא איכפת לנו איזה מין מגעים יקיים שרה-חזק, יסירים או בלתי-יסירים, טבעיים או אלקטרוניים — העיקר שהבתולה תיכנס סוף-סוף להריון.

אני מקווה מאד שמר אריגנו עשה את הדוקטוראט שלו בשטח הגינולוגיה.

נזיפה לבן אהרו

תיסם הלגטימיים על עושר ורווחה. הטיס נמצא במסוס לא רק כדי שהפועל יוכל לשבות. הוא נמצא שם גם כדי שפקי דים יוכלו לנסוע לחוץ-לארץ, כדי שכולנו נוכל להמשיך לרמות קצת את מטה-הכנסה (במסגרת הסדקים המצויים בחוק, כמובן), כדי שנוכל לרקוד בדיסקוטק, לאכול ארוז חות-ערב במסעדות מפוארות, להשתזף בבריכת-השחייה של מלון הילטון, לחזר אחרי חתיכות, לנסוע במכוניות-ספורט ולש-תות ויסקי-סודה במסיבות הקוקטייל של חשטיים יבואנים.

אם הוא לא יושב במסוס הפאנטום כדי להבטיח את כל ההבלים האלה המהווים, בין השאר, את ריקמת חיינו הנורמאליים — אינני יודע בשביל מה הוא יושב שם. כך שנימת ההצטדקות שנדפה ממירבוקו של בן-אהרן אל שרה-חזקון היתה מיותרת לחלוטין. אין לו מה להתבייש בהשפט שאותו הוא אמר או לא אמר ברגע של השראה.

שבחיל-האוויר שלנו משרתים גם לא מעט רוסים שהגיעו ארצה בגיל 15. הוא יכול היה אפילו להוסיף לאקונית שלמען הזכות לשרת בחיל-האוויר הישראלי הסכימו הרר-סים לוותר על אזרחותם הסובייטית.

עדיין לא אחרנו את השעה. אני בטוח שהמצרים יופתעו לשמוע על מיספר הרר-סים המשרתים בחילות צה"ל. אפשר לספק להם רשימה מדוייקת של שמות.

למה אנחנו צריכים תמיד להצטדק? ש-יצטדקו קצת הרוסים!

הריון הבתולה

בתשובה לשאלה אם שרה-חזק רואה ופשרות של ויתור ישראלי על משת-ומתן שיר, אמר מר אבא אבן בשבוע שעבר שאין הוא רואה אפשרות לפתור את הבעי-ות על-ידי אמצעים אלקטרוניים, הפועלים זרחוק, מבלי שהצדדים יקיימו מגעים ביני-זם. את הצעות השלום הרוסיות הוא הישוה למושג הנוצרי, "הריון הבתולה".

לאחר התייעצות עם מיספר גינולוגים מוסמכים, יורשה לי להעיר לשרה-חזק שהדרך הקצרה והבטוחה ביותר להכניס אשה להריון היא לאו-דווקא באמצעות מגע ישיר. במידה-ושני הצדדים מעוניינים מאד בהריון (ואני מניח שבדברו על הריון התכוון שרה-חזק למצב של שלום. אין

הארץ, שדיווח בשבוע שעבר על פגישתו של יצחק בן-אהרן עם חברי הממשרת הצעירה של מפלגת-העבודה, הכתיר את הכתבה בציטטה הנועזת "הטיס נמצא כמ-זוס כדי שהפועל יוכל לשבות".

מר בן-אהרן מיהר לשגר אל שרה-חזק-זון מירבוק, שבו הוא מתאוה על "הסתת דמים" נגדו. זה לא בדיוק מה שהוא אמר, הוא טען, וכך סילפו את דבריו, לא הבינו אותו נכון, וכך הלאה.

אם מר בן-אהרן לא אמר את המשפט ששימש להארץ ככותרת, אין לי שום ספק שהוא רשאי היה לאומרו, ולדעתי מגלום משפט זה את מלחמת-העיקרית והחשובה ביותר של מלחמתנו.

צה"ל אינו מנהל מלחמה למען עולם טוב ויפה יותר, אנהו נלחמים מלחמת-קיום, כדברי שופרות-ההסברה שלנו. אנחי-נים מנסים לשמור על הקיים, והקיים כולל גם את זכותו של הפועל לשבות. כל עוד לא הכריזה הממשלה על מצב-חרום חמור, שבו ימנעו את התעשרות העשירים, רש-אים גם הפועלים לאחוז בכל האמצעים הזקוקים כדי לקדם ולהגשים את חלומנו-

הערה לדובר צה"ל

כשהמצרים הודיעו לפני שבוע על קיומו של אמריקאי בחיל-האוויר הישראלי, מיהר דובר צה"ל להכחיש את הידיעה, ואילו שגרירות ישראל בואשינגטון טרחה להסי-ביר שהמדובר בנתין אמריקאי ששלה ארצה בגיל 15, שהתגייס לצה"ל כאזרח ישראלי וכך הלאה.

דובר צה"ל חסר חוש-הומור אלמנטרי לדעתי. הודעתו צריכה היתה להבהיר לעולם

שר הדואר, הדוקטור אלימלך רימלט, הו-דה לפני שבוע בנסיגת שרות-הדואר בש-לוש השנים האחרונות.

מתי נשמע הצהרה דומה לזו מפי שר-החזק בשטח המחזלים ופיספוס ההזדמנו-יות, את משרד ממסלתי היכול להתחרות במשרד-החזק, אבל כדי להודות בכשלונו צריך דם. מסתבר שלשר-הדואר יש דם.

הספד קצר

סבא מאיר הלך לעולמו. קשה להגיד שטרם זמנו הלך האיש.

ידיעות אחרונות אינו טומך, כנראה, על כורשר השיפוט של ממשלת ישראל. הכותרת הראשית ביום 1, שהשתרעה על פני שמונה טורים, הכריזה: "הממשלה תדון מחרתיים במתיקת-המדיניות הרוסית-מצרית ותחשוף הרמייה של נאצר".

אחת מהשתיים: או שמר צימוקי (ששמו מופיע בראש הכתבה) יודע מראש את סיכומי הדיון, או שהוא מנחה את חברי-הממשלה ומציע להם סיכום.

כתבה שיעקרה אינפורמציה אינה צריכה לעטוף בפרשנות ונבואות. תארו לעצמכם יותרת בזו הלשון: "בית המשפט המחוזי ידון מחרתיים בפרשת רצח-גן-העצמאות נמצא את הגאשם אשם".



הארוף פלד

טיעון ממשלת חסר-שחר

ביצוריו. לאחר שישלים את ביצוריו בנחת ובשקט שוב יחדש את האש ואנו נצא מפסידים.

...פשוטו של הסבר זה מעידה על הבלותו. ניח לרגע שבאמת כל מה שנאצר רוצה, הוא רק לזכות בתקופת שקט על מנת לשקט את ביצוריו לאורך התעלה. הלא יכול היה להשיג את מבוקשו על ידי הודעה שהוא מוכן להפסקת-אש בלתי מוגבלת. לפי הודעותיה של ממשלת ישראל, מוכנה ישראל לחדש את הפסקת-האש בכל רגע, בכל תנאי. לפיכך, הדרך לפני נאצר לזכות בהפסקת-אש פתוחה ובמשפט אחד הוא יכול לקבלה... מדוע אינו עושה זאת? מה מפריע לו להסכים להפסקת-אש בלתי מוגבלת, ולאחר זמן, כשיגמור לשקט את עמדותיו, יחדש את האש.

צפויה החלטה באו"ם. רק אחרי שהתברר שאין לישראל במה להתלות כדי להתנגד לתוכנית רוג'יס מבלי להיראות בעיני העולם כולו ובעיני אורחי ישראל כמי שאינה מעוניינת כלל בשלום, רק אז התכנסה הממשלה כדי להחליט על תגובתה. הפעם היו שיקולים חדשים חמורים, שעמדו לקבוע את עמדת הממשלה. בין אלה היתה האפשרות, עליה נרמו לישראל מפורשות, כי אם תהתה את תכנית רוג'יס לא יהיה מנוס מקבלת ההחלטה על ידי מועצת-הביטחון — שארצות-הברית לא תר-זל למנעו על-ידי הצבעת וטו.

כל זה היה הרקע לדיוני הממשלה השבוע ולהחלטתה על צורת התגובה הישראלית למהלכו של נאצר. לפי כל סימנים, נהגה ישראל גם הפעם כמו בעבר, היא הגיבה על צערו האחרון של היריב, מבלי לחזות מראש את מהלכו הצפויים הבאים. מדיניותה של ישראל דמתה לשטיח מתק-פל. המתגלגל כל אימת שעומדים לרוך עליו.